

godt i visse Henseender, at vi gjøre det; men saa forekommer den Rolle, vi skulle spille i et Finantsudvalg, os meget tarvelig. Thi der skulle vi kun have med Noget at gjøre, som blot skal gjælde for eet Aar; men det tilfredsstillende os ikke, og saa falde vi paa at ville gjøre noget meget Mere, og saa er det, at vi lade disse Fremtidstanker flyve ud, der skulle bringe os Reformens Nieblade tilbage; men vi tage feil i saa Henseende, de bringe kun Noget, hvori Hindringer kunne bygge deres Nede, og vi berede os selv og Fremtiden disse. At der skulde ligge en politisk Tanke til Grund for denne Finantsudvalgets Bestræbelse eller for denne Deling mellem det ordinaire og det extraordinaire Budget, overraskede mig i en vis Henseende at høre, og det er ogsaa saalangisfra, at det ærede Medlem fra Holbet Amts 2det District (Tscherning) i denne Henseende har været enig med det høiærværdige Medlem fra Maribo (Monrad) at han tværtimod har modtaget det ærede Medlem, som fremsatte denne Paastand. I Anledning heraf skal jeg kun tillade mig to Bemærkninger. Den ene er, at vil man forhandle Landets politiske Forhold, saa gjøre man det aabent, saa lad os forhandle det politiske Spørgsmaal i og for sig, men man tage ikke af nogen anden Forhandling Aeltighedsvis Anledning til at fremsætte sine politiske Theorier (Hør!) som uantastelige og uomstødelige, stolende paa at Forsamlingen ikke finder, at Dieblirket endnu er kommet, til at fremkalde en almindelig politisk Discussion. Naar det først er kommet, saa ville de forskjellige Meninger nok komme klart til Orde, og saa vil Tingen nok ogsaa klare sig.

Den anden Bemærkning, som jeg vilde gjøre er den, at ogsaa jeg er enig i, at det er høist ønskeligt, og at det maa betragtes som en politisk Nødvendighed, at Statsgrændsen ved Enden af de nuværende forviklede Forhold, hvorunder vi leve i 3 Aar, maa staae klar og reen for os alle (Hør!), men hvor og hvorledes Statsgrændsen end bliver, saa vil jeg haabe, at den i ethvert Fald vil staae renere og klarere for os, end den politiske Tanke staaer her i Finantsudvalgets Betænkning.

Med Hensyn til den specielle Sag, som

nu foreligger, er jeg, hvor enig jeg end i det Hele er med den ærede Krigsminister, dog meget uenig med ham i en vis Henseende. Han syntes at tillægge den ærede Drøfner en forbausende Grad af Uhyndighed i dette Sag, der paa en Maade satte ham i Forlegenhed; jeg tilstaaer at jeg tværtimod føler mig noget forlegen ved — ja, jeg holder ikke meget af at sige personlige Complimenter her i Thinget, men naar man er saa vis paa at finde almindelig Samstemning, som jeg er det i dette Dieblirk, saa tager man mindre i Betænkning at udtale noget Personligt, og jeg har en saa overordentlig Agtelse for den ærede Drøfners Kundskab netop i dette Sag, at jeg bliver forlegen ved her ikke at kunne samstemme med ham; men jeg har fra saa mange Sider, hvor jeg heller ikke kan nægte, at Kundskabsfylde og megen med practisk Kundskab forbunden Indsigt i det militære Lagesag er tilstede, hørt Paastande, der ligefrem ere modsatte dem, der ligge til Grund for Finantsudvalgets Betænkning, og navnlig i denne Afdeling maa jeg antage, at den ærede Drøfner har havt en væsentlig Deel. Dette sætter mig virkelig i Forlegenhed; men den ærede Drøfner sagde, om jeg ikke hørte feil: ja dersom Noget har Udbringingsforslag i saa Henseende at gjøre, saa komme han kun frem med dem. Det er mig slet ikke om at gjøre, om der netop staaer 27,000 Rbd. paa det ene Sted og 14,544 Rbd. under det Extraordinaire. — Heraf er det jo en naturlig Følge, thi det laae i Tanken — at man ogsaa vil finde sig i, om der f. Ex. staaer 28, 29 eller 30,000 Rbd. o. s. v. opført som Ordinairt og meget Mindre som Extraordinairt. Men hvis dette virkelig er den ærede Drøfners Mening, saa seer jeg heri saa meget mindre Grund til denne besynderlige Gaaen ud og ind i Fremtidsplanen, som egentlig skulde ligge til Grund for Adskillelsen, og da jeg nu er imod Adskillelsen i det Hele, saa vil den ærede Drøfner ogsaa finde det saameget lettere forklarligt, at jeg ikke kan lægge Bægt paa dette specielle Forslag, hvor megen Bægt jeg forøvrigt maatte tillægge hans Formenting i denne Henseende, og at jeg stemmer for Krigsministerens oprindelige Forslag, at der nu bevilges til Lægeetaten 41,544 Rbd.,